

vilkaar, som vi her i Tinget fra alle Sider i en Aarrække have anset for at være slette og daarlige. Opgaven maa være at faa disse Folk i 11te Lønningsklasse ind under mere stabile Forhold, og derfor har jeg tilladt mig at stille Forslag om at løfte den store Part af 11te Lønningsklasse, nemlig Banearbejderne og Ledvogterne, op til at blive maanedslønnede under specielle Lønningsklasser. Det har jo sin Vanskelighed at faa disse Folk ind under fastere Forhold, end de nu ere, paa Grund af, at deres Forhold ere saa vidt forskellige. Der er Banearbejdere, som ere udelukkende Banearbejdere, og nogle, der tillige ere Ledvogtere, samt nogle, der ere Ledvogtere alene. Der er dem, der have frit Hus med en lille Smule Jord, medens andre leve under fuldstændige Købstadarbejderforhold. Der er Folk, hvis Hustruer kunne gøre en Del af Arbejdet saa at Manden kan faa nogen Tid til overs til privat Arbejde, og der er igen andre, hvis Arbejde kræve hele deres Arbejdstid og Arbejdskraft og hele deres Aarvaagenhed. Jeg har tilladt mig at stille dette Ændringsforslag og udkaste den Tanks, at man kunde ordne dette Forhold ved at dele dem i forskellige Klasser efter deres Arbejde og Ansvar, saaledes at Lønnen retter sig derefter, og saaledes at Driften delte disse Folk i 6 Klasser efter deres Arbejde og Ansvar. Det er ganske naturligt, at der er stor Forskel til Stede paa dette Omraade. Vi have her ved Kjøbenhavn og ved de større Byer Ledvogtere og Banearbejdere, som ere fuldt optagne, og hvis Løn maa være temmelig høj ogsaa paa Grund af deres store Ansvar, medens der ude paa Landet findes Folk under denne Klasse, hvis Arbejde og Ansvar kun er et Minimum deraf. Jeg har da ment, at man kunde normere Lønnen efter disse forskellige Klasser. Men for ogsaa paa dette Omraade at forhindre, at enkelte blive staaende paa den lavere Løn hele Tiden, har jeg fundet det rigtigt at foreslaa, at Lønnen blev stigende inden for hver enkelt Klasse. Under 11te Lønningsklasse findes der en Del Arbejdere, hvis Kaar ogsaa kunde trænge til en Forbedring. Jeg skal saaledes henlede Tingets Opmærksomhed paa det Andragende, der er kommet fra samtlige Arbejdere ved de danske Statsbaners Maskinafdelinger i Kjøbenhavn, Aarhus og Nyborg. Det er mere haandværksmæssig uddannede Arbejdere og faste Arbejds-mænd. Ogsaa disse Folk kunne trænge til en betydelig Forbedring i deres Kaar; men

□

paa det nuværende Standpunkt ser jeg ikke, hvorledes man skulde kunne foreslaa noget i denne Retning, og jeg maa derfor give Afkald derpaa, idet jeg maa henstille til Kommissionen ogsaa at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, naar den bliver nedsat. Der har jo ikke været Tid til mange Ændringer her fra Tingets Side, og der har vel ogsaa, synes det mig, været nogen Ivrighed med at faa Løven igennem for at faa denne Kommission nedsat. Det er ikke, fordi jeg har saa overordentlig stor Tillid til denne Kommission. Det gaar vel til med denne Kommission som med de fleste Kommissioner, at Resultatet, trods det, at der her er betydelige Arbejderforhold at tage under Overvejelse, vel nok bliver det, at der ingen Arbejdere kommer ind i Kommissionen, at det bliver de Folk, der ikke kende, hvor Skoen trykker, der komme til at sidde i denne Kommission, og det er, set fra mit Synspunkt, beklageligt, om det end være langt fra mig at sige, at der ikke blandt disse Folk skulde være god Vilje til at komme Arbejderne i Møde. Kommissionen er foreslaaet saaledes, at Regeringen skal vælge 4 Medlemmer, og man kan være temmelig sikker paa, at af dem bliver der ingen Arbejdere, maaske nogle Direktører, et Par Kammerherrer eller lignende. Hvert af Tingene skal dernæst vælge 7 Medlemmer, men Landstinget sætter vel næppe nogle Arbejdere ind, og hvor vidt det sker her i Folketinget, tror jeg, man kan sætte et stort Spørgsmaalstegn bag ved. Jeg har ikke stor Tillid til Kommissionen, men skal dog ikke modsætte mig den. De Arbejdere, der findes opførte i de specielle Lønningsklasser, have altid klaget over de daarlige Avancementsforhold. Naar man vil have et Billede deraf, vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa den Skrivelse, der er kommen til Folketingets Udvalg fra Kontorassistenterne. Den viser, hvorledes disse Folk kunne blive staaende paa den lavere Lønning i en lang Aarrække; man ser, at de staa i anden Lønningsklasse endnu trods det, at de have været i Statens Tjeneste i over 22 Aar; og at de gennemsnitlig skulle være 15 Aar i Banens Tjeneste, forinden de kunne rykke op i tredje Lønningsklasse etc. Jeg skal indrømme, at Forholdet er vel ikke saa grelt med Hensyn til det Personale, som arbejder ude paa Banen, det kørende Personale, Trafikassistenter osv., idet der Aar for Aar anlægges ny Baner, og Personalet forøges, hvorved der gives Adgang til Forfremmelse, men denne Adgang er alligevel for kneben, og det sker